

Leesrooster 2008-9

1 sept. tot en met 28 sept. 2008

maandag 1 sept. **Filippenzen 4:12,13**

Het feit, dat Paulus zelf ook 'hemelburger' is, zorgt ervoor, dat hij zich geen zorgen maakt om materiële dingen. Hij zit er totaal niet aan vast. Soms had hij genoeg, soms leed hij gebrek. Geen probleem voor hem. Hij is afhankelijk van Christus, zijn Heer. Die zorgt. Die geeft kracht. Voor sommige omstandigheden? Nee! In *alle* omstandigheden! Hij geeft Paulus het vermogen om dóór te gaan.

dinsdag 2 sept. **Filippenzen 4:14-16**

Bij de Filippensen was het niet: 'uit het oog, uit het hart'. Zij steunden de apostel van de natien van harte. Naast hun dagelijkse gebed was er ook van tijd tot tijd materiële steun, waar hij zelf nooit om vroeg. In zijn vroegere bediening zei hij tegenover de vleselijke Corinthiërs, dat iemand, die het evangelie brengt, ook ervan kan leven. Daarbij merkte hij wel op (1 Corinthiërs 9:12), dat hij van die regel geen gebruik maakte. Hij paste een hogere, geestelijke waarheid toe. Hij bracht het evangelie van genade, dus zorgde hij ervoor, dat de ontvangers ervan het om niet in handen en in het hart kregen (1 Corinthiërs 9:18).

woensdag 3 sept. **Filippenzen 4:16-18**

'Wiens brood men eet, wiens woord men spreekt'. Paulus zal deze uitspraak niet gekend hebben, maar zorgde intussen wel zelf voor zijn levensonderhoud. Hij was tentenmaker, een zelfstandige zonder personeel. Hij was zelf in dienst van een Heer, Die hij niet zag, maar wel heel goed kende. Hij was in vleselijke zin onafhankelijk van mensen, maar geestelijk volledig afhankelijk van Christus Jezus.

donderdag 4 sept. **Filippenzen 4:17-19**

Paulus zag de materiële geschenken van de Filippensen als een tegoed, dat op hun rekening groeide. Daarbij zal hij aan de bema, het erepodium gedacht hebben. Daar worden immers de prijzen, het loon, uitgedeeld! Zij gaven van datgene wat zij uit Gods hand ontvingen, een deel aan Paulus. Dat levert geen verlies, maar winst op in de dag van Christus.

vrijdag 5 sept. **Filippenzen 4:19,20**

Woorden om te spellen, woorden om te zingen. Woorden om uit te leven. Gods rijkdom is onuitputtelijk: Hij geeft overeenkomstig Zijn rijkdom. Wat een grote genade, dat ook wij daarvan mogen genieten! In beide verzen ontmoeten wij het woord 'heerlijkheid' (Grieks: *doxa*, Hebreeuws: *kabod*). Het is de zware vrucht van de innerlijke liefde van God, de Vader, die ons toestroomt vanuit alles overstralend licht. Hij laat Zijn hart in de Zoon Zijner liefde zien. Dank U wel!

zaterdag 6 sept. **Filippenzen 4:21-23**

Uit deze afsluitende woorden blijkt de warme genegenheid van de apostel voor al de heiligen. Zijn gebed was voortdurend voor hen (Filippensen 1:9-11). Het intens geestelijke karakter van deze tijd (beheer van het geheimenis) wordt benadrukt door het één na laatste woord van deze brief: *geest*. Dat onze geest doordrongen is van *genade*. Dat heeft uitwerking in ons leven.

Wij hebben nu stilgestaan bij deze bijzondere brief van de grote apostel van de natien.

In de komende tijd lezen wij weer in de Tenach, die voortdurend in de gedachten van Paulus was toen hij zijn brieven dicteerde dan wel zelf schreef.

Inleiding op Leviticus

'Leviticus' is als titel ontleend aan de Septuaginta (LXX), de Griekse vertaling van de Hebreeuwse Tenach. De wérkelijke, Hebreeuwse, titel is: 'wajiqra', 'en Hij roept'; want in dit boek roept Hij het volk op tot een heilige wandel, omdat Hij ze apart gezet

heeft. ‘... tot een lieflijke reuk voor de Here’ (1:9,13,17) is het sleutelwoord bij het offeren. Alle offers wijzen profetisch op Christus, dé Messias.

zondag 7 sept. **Leviticus 1:1-2**

Naderen tot Jahwèh is de grondgedachte die het offeren in zich draagt. Natuurlijk wilde de God van Israël toenadering. Hij heeft de mensen lief, in het bijzonder Zijn volk Israël (Deuteronomium 7:7,8). Hij stond niet star en toornig ver van hen af. Als het gaat om levensheilige voor het volk, stelt Jahwèh zich juist heel toegankelijk op. Hij is er steeds op uit omgang met de mens te hebben.

maandag 8 sept. **Leviticus 1:3-9**

De ‘korban’ (offergave, vers 3) moest ‘gaaf’ (Hebreeuws: *tamiem*) zijn; daarin verwees het naar de volkomen Messias, Jezus, Wiens leven één groot getuigenis van de Thora was. Het moest ook in stukken verdeeld worden, zo is de beschrijving van Zijn leven in vier delen. In het Hebreeuwse woord voor ‘lieflijk’ (vers 9) zit zowel de gedachte van *rust* als van *genade* (Hebreeuws: *nichuch*).

dinsdag 9 sept. **Leviticus 1:10-13**

De brandoffers worden helemaal (vers 13) verbrand: ‘... de priester zal alles brengen en het in rook doen opgaan ...’ Het is een brandoffer (letterlijk: opstijgoffer), een vuuroffer.

Wij, als gelovigen, staan in de dienst aan Hem, Die ons liefheeft. Dat houdt naar Romeinen 12:1 het voorrecht in, ons lichaam te stellen tot een levend, heilig en God welgevallig offer. Het is *levend* – dit in tegenstelling tot deze dode offers.

woensdag 10 sept. **Leviticus 1:14-17**

Voor ‘jonge duiven’ staat: ‘zonen van de duif’, waarbij ‘duif’ in het Hebreeuws het woord ‘Jonah’ is. Een duif is een boodschapper. De duif bij Noach kwam met een olijfblad terug. De duif die *niet* terugkwam was ook een boodschap: de aarde is droog, bewoonbaar! Het teken van Jonah, de profeet, was de dood en opstanding van de Messias van Israël, de Heer Jezus Christus.

donderdag 11 sept. **Leviticus 10:1-5**

Nadab (vrijwillig offer) en Abihu (mijn vader is hij) brachten eigen, vreemd vuur voor het aangezicht van Jahwèh. Die had Zelf het brandoffer aangestoken (Leviticus 9:24).

Vuur is onder andere een beeld van het gericht (oordeel) van God. Deze zonen van Aäron waren eigenwijs en weken af van God. Zij volgden liever hun eigen oordeel in de dienst aan God.

In die dienst gelden ook voor ons grondregels die de Heer zelf geeft (Filippenzen 3:15,16 CV).

vrijdag 12 sept. **Leviticus 10:6,7**

De andere zonen van Aäron, Eleazar (God is hulp/kracht) en Ithamar (Palmenland) namen de taak over. Zij mochten hun hoofden niet *onbedekt* maken (i.p.v. ‘haar niet los laten hangen’ – NBG) en evenmin hun klederen scheuren. Allebei aanduidingen, dat zij hun priestertaak niet konden neerleggen.

Zo is de gelovige van vandaag altijd slaaf van Christus; dat kun je niet afleggen, je bent het.

zaterdag 13 sept. **Leviticus 10:8-10**

Aäron en zijn zonen mochten wel wijn drinken, alleen niet wanneer zij bezig waren met hun dagelijkse taken. Hun belangrijkste werk te midden van het volk Israël was, dat zij de Israëlieten de Thora zouden onderwijzen, voor zover die toen al geschreven was, en daarnaast de eventuele mondelinge overleveringen.

De komende dagen lezen wij een aantal geboden, die aan Israël in het vlees opgelegd werden.

zondag 14 sept. **Leviticus 19:1-8**

Wij zijn heiligen en leren gaandeweg op God gericht te leven. Paulus wijst op het eren van vader en moeder (Efeziërs 6:1,2) onder de genade. De sabbat spreekt als schaduwbeeld van de rust, die wij in Christus ontvangen hebben. Wij erkennen, dat er maar één God is, de rest is niets (1 Corinthiërs 8:4-7).

maandag 15 sept. **Leviticus 19:9-16**

Onze rijkdom en overschotten delen met de minder bedeelden is vanzelfsprekend; dat is barmhartig zijn in de praktijk. Stelen, liegen, bedriegen, vals zweren, afpersen, roven – allemaal vormen van het ontnemen van iets, dat de ander rechtens toekomt. Paulus wijst in Efeziërs 4:28 de weg om werkelijk op Hebreewse wijze gerechtigheid te doen.

dinsdag 16 sept. **Leviticus 19:17-19**

De naaste (zie Lucas 10:25-37) liefhebben kon de Israëliet onder de wet in het vlees niet opbrengen. Onder de genade (Romeinen 13:8-10) is dat door Zijn geest in ons wel mogelijk. De liefde is het complement van de Thora. Gods liefde wordt openlijk gedemonstreerd, wanneer Hij in de nabije toekomst Zijn volk zal gaan gebruiken in Zijn dienst! (Romeinen 11:28-32)

woensdag 17 sept. **Leviticus 19:20-22**

Voor de ontuchtige man is vergeving mogelijk als het om een niet-losgekochte slavin ging; door middel van een offer kon hij de doodstraf ontlopen. Wel een aanduiding van hoe zwaar Jahwèh deze zonde rekende!

Paulus spreekt in zijn brieven duidelijk over ernstige zonden als overspel, hoerrij en dergelijke. Zie 1 Thessaloniken 4:3-8; Efeziërs 5:3-5, Kolossenzen 3:5,6.

donderdag 18 sept. **Leviticus 19:23-31**

In het vijfde (getal van de genade) jaar mocht de Israëliet van de vruchten van de bomen eten; het ging om de grotere opbrengst. Van de diverse geboden en verboden van vers 26-31 is het goed je af te vragen *waarom* Jahwèh deze aan het volk gaf. Let op, dat waarzeggerij, toverij en spiritisme *verontreiniging* ten opzichte van Jahwèh veroorzaken! Daarmee stelt een mens zich *bewust* open voor andere, misleidende geesten.

vrijdag 19 sept. **Leviticus 19:32-34**

Respect voor ouderen is tegenwoordig niet meer zo voorhanden in de samenleving: teken dat de liefde aan het verkillen is. Hoe benaderen wij degene, die voor het eerst in de zondagdienst binnenstapt, de 'vreemdeling'? Geven wij die de ruimte door bijvoorbeeld ons geliefde plekje af te staan? *Luisteren* wij naar die ander, die wij ontmoeten en die wat interesse blijkt te hebben voor het evangelie?

zaterdag 20 sept. **Leviticus 19:35-37**

Meten met twee maten wordt door ons afgewezen als het om een beslissing van bijvoorbeeld een wereldlijke rechtdrank gaat. Maar hoe snel doen wij hetzelfde! Kennelijk speelt bij onze beoordeling van het gedrag van een medegelovige persoonlijke voorkeur (bijvoorbeeld door bloedband, familie) een grote rol, veel groter dan wij willen toegeven. Alle gelovigen zijn gelijk, één in Christus Jezus. Laat dát, én de genade van God, de hoofdrol spelen in onze beoordeling van de wan-del van de ander!

Wij lezen verder bij Ezra, die verhaalt van de terugkeer van het Joodse volk naar het land na een periode van ballingschap. De trouw van Elohim (Alueim) ten opzichte van Zijn volk is de onderstroom bij deze geschiedenis. De tempel en de stad worden herbouwd!

zondag 21 sept. **Ezra 1:1-4**

Jahwèh zelf houdt de tijd goed bij. Hij doet naar Zijn woord! Jeremia 25:12 en 29:10 stelden de tijd: 70 jaar. Deze tijd was voorbij. Kores regelde namens de

Heer de terugkeer; hij erkende dat Jahwèh hem daartoe aanzette en opdracht gaf. We zien hier, dat God zelf alle dingen in Zijn hand heeft: de gedachten en beslissingen van koningen (of heersers) zijn door Hem bepaald!

maandag 22 sept. **Ezra 1:5-11**

Ook de geest van hen die op weg gingen naar Jeruzalem om te herbouwen, werd door God gewekt. Het mooie is, dat de gouden en zilveren bekers en dergelijke in Babel bewaard werden. Voor de wegvoering van de 2 stammen werd dit al naar Babel overgebracht. Zo zorgde God ervoor, dat het bewaard werd!

Zo zien wij Gods bewarende hand; Hij zorgt ook voor ons, elke dag!

dinsdag 23 sept. **Ezra 2:1,2; 59-70**

De Schrift geeft nauwkeurig aan, wie er meegingen en dat er precies vastgesteld werd – op basis van familieafkomst – wie Levieten waren. Men gaf vrijwillig wat nodig was voor de dienst aan God. Er bleek voldoende te zijn.

Zo vertrouwen wij ook op God, Die ervoor zorgt, dat er genoeg is om de dienst aan Hem trouw te kunnen vervullen! Een zaak van geloof, van vertrouwen. Hij maakt het waar!

woensdag 24 sept. **Ezra 3**

Men nam de Thora in acht, en die geeft aan, dat er ook op bepaalde tijden feest gevierd wordt. Blijdschap over wat Elohim geeft is een heel fijn gebeuren. Het loofhuttenfeest is een geweldige heenwijzing naar zowel het 1000-jarig rijk als de nieuwe hemel en de nieuwe aarde; de volle vervulling komt als God alles in allen is. Het open dak in de loofhut spreekt van de open relatie waarin God met de mens omgaat; God wil dat er gesprek is tussen Hem en ons mensen.

donderdag 25 sept. **Ezra 4**

Als er gebouwd moet worden aan het heiligdom, de tempel van God, dan zijn er storingen aan de orde. Vers 24 geeft aan, dat het werk zelfs geruime tijd stil kwam te liggen.

Ook in het werk van de opbouw van de gemeente zijn er altijd stoorzenders aan het werk: in het persoonlijk leven van de gelovige: het vlees, de tegenwerker en de wereld; in het gemeentelijk leven: nijd, afgunst, jaloezie, roddel (valse geruchten), familietwisten, machtsstrijd, verwijdering tussen gelovigen. Als geen ander is de tegenwerker daar op uit! Wapenrusting dragen!

vrijdag 26 sept. **Ezra 5**

De (op)bouw van het huis van God wordt ter discussie gesteld. En dat, terwijl Elohim zelf via Kores de opdracht had gegeven! Degenen, die ermee bezig waren werden ten onrechte aangevallen, hun integriteit in twijfel getrokken. Zo is het vandaag de dag precies eender. Het gebeurde bij Paulus, en steeds weer daar waar mensen oprecht en ernstig aan de opbouw van de gemeente doen. Het werkt verstorend en demotiverend – God geeft de kracht om verder te gaan.

zaterdag 27 sept. **Ezra 6**

Het werk ging door. Intussen blijkt dat er wel degelijk een opdracht op schrift was gesteld. In die zin was het 'schriftuurlijk'. De profeten Haggai en Zacharjah hadden geprofeteerd als ware profeten.

Vandaag de dag zullen *Schriftuurlijke* methodes van gemeenteopbouw ook ter discussie gesteld worden. De tegenwerker zal daar maar al te graag wereldse wijsheid voor in de plaats stellen!

zondag 28 sept. **Ezra 7**

In vers 10 staat Ezra als lichtend voorbeeld voor gelovigen van alle tijden te boek als iemand, van wie het *hart* erop gericht was het woord van God te onderzoeken en te doen.

Waar zijn ze, de gelovigen die hun tijd willen vullen met deze dingen? Begin er vandaag mee! Je zult er niet in teleurgesteld worden. Je houdt er geen leeg gevoel aan over. Het vult je tijd en vooral: *je hart*.